

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Crucifixi & crucis amatores speciali in caelis gloriâ donandos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

plicante. Neque enim Deo rationes desunt, servatis etiam communis justitiæ Legibus, ijs privatim opiculandi, qui proprio aliquo nomine id promeriti esse videantur: quo modo cum S. Anselmo sentiunt Theologi non ignobiles; ijs certius specialiusve prodesse vivorum suffragia, quidum ipsi in humanis agerent, sublevandis animabus Purgatorij inveniuntur propensius studuisse.

*In elucidar.
Cajet. t. 1. q. 26.
p. 5.*

His denique favet, quod tradit Doctor Angelicus: 3. p. q. 52. a. 8. ad 1. Christum descendente ad inferos, non omnes, qui carcere Purgatorio attinerentur, liberasse, sed eos duntaxat, qui dum adhuc viverent, *per fidem & devotionem ad mortem Christi*, id specialiter meruerint. Ex quo verosimiliter inferri potest, specialem animi erga Christi mortem ac cruciatus devotionem, saltem promptioris è Purgatorij poenis liberationis, etiamnum titulum congruum esse. Quamquam nihil temerè de rebus ejusmodi pronuntiandum est: nec verò hic locus est istæ operosius exquirendi. Interim observare licebit, propositæ à nobis in hoc capite cogitationi, favere etiam Aloysium sidereum, sive R. P. N. Generalem Vincentium Caraffam, Fasciculi Myrrhæ libro 3. consideratione 19.

CAPVT XIII.

Merces amplior, & gloria specialis in cælo.

§. I.

Crucifixi & Crucis amatores speciali in cælis gloriâ donandos.

Cum à nobis antea demonstratû sit, diligentem in Christi cruciatibus commeditandis exercitationem, viam esse compendiosam, quâ ad perfectionem vitæ Christianæ, & excellentem gratiam sanctitatèmq; perveniatur; pro-

pronum est exinde colligere, amplissimam eo studio mescedem ac gloriam comparari: cum gratia sit tanquam semen gloriae, & labori in vita suscepto, caelestis merces proportionem respondeat.

Illud tamen coronidis loco adijciamus oportet: eminentiam caelestis gloriae, disciplinae crucis studiosis, videtur nomine peculiari debitam; nec absque aliquo singularis gradus corollario esse reddendam. Ut nimirum in crucis ac passionis Christi fructum proprio quodam jure participent, qui per veram germanamque compassionem, hoc est, non per solam animi erga Christum patientem pie affecti condolentiam, verum etiam per earundem passionum experimentum

Philip: 3.

aut (ut Paulus appellat) societatem passionum illius, in omni vita morti ejus configurati fuerint, & cum ipso perpetuo crucifixi.

Quid enim, amabo, aliud volunt Salvatoris verba, quibus dilectos discipulos suos, & in discipulis eos omnes, qui pariter laborum ac dolorum sibi socij futuri essent, blandè consolans, aiebat: Vos estis, qui permansistis

Luc: 22.

meum in tentationibus meis. Et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus regnum, ut edatis & bibatis super mensam meam in regno meo.

Quibus verbis censent S. Cyrillus Alexandrinus, & Titus Bostrensis, non communem Sanctis omnibus gloriam, sed singularem, iisque propriam, qui passionibus Christi constanter communicaverint, gloriae praerogativam promitti: quemadmodum (inquiunt) non omnia sunt, qui de Regis aula sint, sed eorum duntaxat, qui permanserunt apud illum obtineant, mensam cum Rege habere communem. Quapropter id ego sic interpretor in rem nostram. Solebant Reges, qui peregrina atque longinqua bella susceperant, & feliciter ac gloriosè confecerant, principes viros, quos peregrinationis, ac militiae victoriaeque perpetuos socios atque adiutores habuerant, in reliquum tempus familiares & intimos habere, & mensam suam etiam communem

care: ut sicut laborum ac periculorum, ita gloriæ essent, ac lætitiæ participes. Ad hunc igitur modum Salvator, ijs qui vel morte re ipsâ obitâ (ut de Martyribus dicitur apud Cyprianum) collegæ passionum & compares Christi fuerint; aut assiduâ tormentorum ejus recordatione atque imitatione, laboris ac pugnæ, quâ ille per crucem de mundi principe triumphavit, socij ac participes extiterint, singularis mercedis nomine, communionem mensæ suæ, familiaritatem nimirum præcipuam, atque intimam beatæ vitæ consuetudinem, appromittit.

*De Laude
Martyr.*

Hi quippe verè sunt milites Christi (quâ appellatione extat equestris Ordo in Lusitania, & olim in Livonia) qui pulcherrimâ virtutis æmulatione, præeuntem ducem, & ipsi cruce suâ in humeros sublatâ, per dura omnia & aspera quæque secuti, eidemq; constanter ad mortem usque adhærescentes, id denique meruerunt, ut pace jam partâ, omnibusq; hostibus debellatis, in cœlestis Sionis arce, veluti milites prætoriani, Imperatori suo proximè assistant, militiæ suæ certa symbola, & excellentis gradûs sui ornamenta, gestantes. Nam si etiam in hac mortali vita, quos doloribus suis commentandis atque imitandis specialius additos aspiceret, hos passionis suæ certâ tesserâ Redemptor noster insignire dignatus est, ut quorundam carni, vulnere suorum sacra signata imprimeret, aliorum cordi suppliciorum suorum instrumenta & insignia insculperet, alijs denique in capite membrisq; alijs, suorum item dolorum sensum ac communionem impertiret. eosdem non absurdè dicemus, etiam in cœlesti beatitudine, singulari aliquo gloriæ corollario donandos, atque eo velut caractere, præ alijs insignes ac conspicuos futuros. Esto enim illis propriè non competat corona illa, quam Theologi appellant aureolam; quippe quæ ex eorum sententia, solis Martyribus, Virginibus & Doctoribus debeatur: tamen, ut citato San-

E e e e

60

1. 2. *diff. 11.* Sto Thoma ait Suarez noster; non est inconueniens, etiam
sect. 3. alijs Sanctis, ob causas alias dari specialia præmia, quamvis
illa tria in hoc genere sint potissima, & ideo singulariter
numerentur.

Atque his quæ dixi confirmandis, subservit similis S.
1. 3. c. 30. *in* Gertrudi à Christo insinuata cogitatio: Perpenderet quan-
fine. tã familiaritate adhibeatur à Rege, qui ei in omnibus præ-
alijs maximè assimiletur, quantãque commoda, honores,
gloriam inde reportet. Sic enim haberet: qui aduersorum
patientiam ipsi Christo similiores effecti essent, hos præsertim
illi charos futuros, & pro toleratis ejus imitatione labori-
bus, specialibus solatijs, & gloriã in cœlo donandos.

§. 2.

Peculiaris eorundem gaudij cause nonnullæ proponuntur.

JAM quid de peculiari gaudio dicam, quo præclari cruci-
& Crucifixi sectatores, vel eo respectu in regno cœlesti
cumulandi sunt; quòd Christi amore multa acerba pertu-
lerint in vita, atque adeò præ multis alijs ipsi Crucifixo si-
miliores effecti sint, ejusq; imaginis propriã quãdam ratio-
ne conformes? Si enim etiam mortali carne circumdati,
cùm eos malorum sensus premeret, omnibus tamen incede-
bant lætitijs, quòd digni haberentur quiddam pati pro Chri-
sti nomine, atque, ex Apostoli Jacobi monito, afflictionas
eã gratiã susceptas, omne gaudium existimabant: quantã
eam ob rem voluptate illos perfundi oporteat, quando jam
abstersã omni lacrymã, & luctu dolorèq; longè submoto,
solos percipient dolorum suorum fructus suavissimos, &
immenso clariùs conspicient, quantã gloriæ & dignitatibus
atq; felicitatis sit, pro Christi amore & gloria, omnibus ag-
geri & consistari adversis.

Quò spectare potest, quod B. Petrus admonet: *Com-
1. Pet. 4. municantes Christi passionibus gaudete, ut & in revelatione
gl.*